

have Fortrinet, og om ikke Lovforslagets Redaktion lader Noget tilbage at ønske. Det er jo en given Sag, at vi her befinde os paa et Omraade af en Betskaffenhed, som vi ikke tidligere have beskæftiget os med ved dette Lovforslag, idet vi nemlig her staa lige overfor bestaaende private Rettigheder, overfor Aarhundreder gamle Rettigheder, der tilkomme de Grundeiere, der stode til de Blande, som her er Tale om. Det er naturligvis Kommissionens, det er Lovforslagets, og det maa jo vistnok være Enhvers Hovedsætning, Hovedprincip, at disse bestaaende private Rettigheder maa agtes og agtes fuldt ud, og at de Lovregler, paa hvilke disse Rettigheder ere grundede, maa gjengives paa den mest exakte og korrekte Maade. Det maa jo erindres, at vi her have at gjøre med en Mangfoldighed af større og mindre Vandløb og en utallig Masse Grundeiere, hvis Rettigheder her skulle bestemmes. I Lovforslagets § 43 er der nu for det Første tilføjet et Ord: „alene“, som ikke findes paa det tilsvarende Sted i Kommissionens Paragraf. Jeg tror imidlertid ikke, at dette skal volde nogen Misforstaaelse eller feilagtig Udtydning ved forekommende Anvendelse ved Domstolene. Naar der staar, at i de her omhandlede Blande tilkommer Retten til at drive Fiskeri alene de tilstødende Grundeiere, enhver ud for sin Grund, medmindre Noget ved lovlig Adkomst har erhvervet en særlig Ret til Fiskeri i det paagjældende Vand, saa kan selvfølgelig Meningene ikke være den, at der, hvor Andre ved lovlig Adkomst have erhvervet en særlig Ret til Fiskeri i det paagjældende Vand, skulle ogsaa de tilstødende Grundeiere være fiskeriberettigede, om de end ikke have været det før. Meningen er naturligvis den, at der have saa Grundeierne ikke Ret til at fiske; men jeg ser rigtignok ikke, hvorfor man har tilføjet dette Ord „alene“. Det er imidlertid mindre væsentligt. Men derimod savner jeg en Hovedbestemmelse, som nu gælder. Navnlige tvivler jeg om, at den Regel, der er given i § 43, er tydeligere og fyldigere end den gjældende Regel, der, som bekendt, indeholdes i D. L. 5—10—42, idet jeg savner en Bestemmelse om, hvor vidt de tilstødende Grundeieres Ret til at fiske i det paagjældende Vand gaar, om den gaar som hidtil til Midtstrømslinien. Det er jo en væsentlig Bestanddel af den gjældende Lovgivning og nødvendig til at give den rette Begrænsning af Fiskeretten. D. L. 5—10—42 hæves ved Lovforslagets Slutningsparagraf, og Midtstrømslinien omtales ikke i § 43. Jeg ønsker at gjøre den Hensigt til det ærede Udvalg, om der ikke er Anledning til at tage under nærmere Overveelse, hvorvidt det gaar an at udelade den gjældende Bestemmelse om Midtstrømslinien som Grænse imellem overfor hinanden beliggende Grundeieres Ret til at fiske i de Blande, vi her omtale. Denne Regel findes i Kommissionens Lovforslag, men den findes ikke i Regjeringsforslagets tilsvarende Paragraf. Det er jo en Mulighed, at man i Lovforslaget har ment,

at den nærmere Bestemmelse af Hovedreglerne for Grundeierens Ret til at fiske i Indvandene kunde ligge i Ordene „i Overensstemmelse med Lovgivningens Grundfætninger“. Disse Ord foreslaar imidlertid Udvalget at udelade. Jeg giver ogsaa Udvalget Ret i, at disse Ord staa, som Udvalget har udtrykt sig, mere motiverende end motiverede, og det forekommer mig navnlig ikke, at det er korrekt at henvise til en Lovgivnings Grundfætninger i samme Dieblit, som man hæver den Lovgivning, i hvilken Grundfætningerne ere neblagte, nemlig D. L. 5—10—42. Det tror jeg ikke gaar an, og jeg tror altsaa ikke, at man vil kunne henvise til dette Udtryk som tilstrækkelig afgjørende for, at den hidtidige Regel fremdeles vedbliver at bestaa. — Jeg skal blot tillade mig en enkelt Bemærkning om Udvalgets Endringsforslag under Nr. 19, som gaar ud paa, at Ordet „fjerde“ skal udgaa. Det er jo en stor Bagatel, og jeg skal heller ikke opholde mig længe ved den; men jeg tror dog egentlig ikke, at det er nødvendigt at udslutte dette Ord, thi ved „fjerde Blande“ forstaa vi dog vistnok i Almindelighed Indvande, om ogsaa Blandet i disse Indvande paa en Strækning er mere eller mindre brakt. Derved borttages ikke den juridiske Betydning af Ordene „fjerde Blande“, og det er ogsaa denne Betydning, til hvilken Loven selv slutter sig ved at inddele Fiskeriet i Saltvandsfiskeri og Ferskvandsfiskeri. Det er jo ogsaa ganske vist, at der er Fjorde, som til en vis Tid indeholde meget stærkt Brakvand, men Fiskene i disse Fjorde vedblive dog at være Saltvandsfisk, og omvendt maa da ogsaa Fiskene i de Indvande, der ere lidt faltholdige, vedblive at være Ferskvandsfisk. Vil man imidlertid udslutte Ordet „fjerde“, saa maa det ikke alene udsluttes paa de to Steder, hvor Udvalget har foreslaaet det, nemlig i §§ 43 og 46, men ogsaa i § 45, hvor det i 2den Linie hedder: „de i § 43 omhandlede fjerde Blande“, ligesom det da ogsaa bliver betænkeligt at bibeholde Titlen „Ferskvandsfiskeri“. — Paa dette Omraade, hvor vi staa overfor bestaaende, ældgamle Rettigheder og ikke overfor Spørgsmaalet i Almindelighed om at give Udgang til Fiskeri i større eller mindre Omfang og efter mere eller mindre bundne Regler, paa dette Omraade tror jeg unægtelig, at man maa se meget nøje til, at man virkelig ogsaa agter og respekterer de bestaaende Rettigheder fuldt ud, og at man iagttager fornødent Hensyn til de bestaaende Forhold. Hvorvidt dette er fuldt iagttaget i det foreliggende Uffnit, derom skal jeg tillade mig at ytre nogen Tvivl, idet jeg i saa Henseende skal tillade mig at henvise til 2det Stykke af § 44. Efter at § 44 i sit første Stykke har givet almindelige Regler for samtlige Fiskeriberettigede i et vist Vandløb — Regler, imod hvilke der vistnok ikke kan være Noget at erindre, men som tilvise maa anbefales i Fiskeriets Interesse — saa gives der i det 2det Stykke den Regel: „Har Noget ved denne Lovs Ikrafttræden